

השכלה של פעם והשכלה של היום.

שתקפה רבים מבני עמנו, סחף המוני המאופיין בכמה תפיסות מוטעות שהמיטו חורבן נוראי במחנינו, תפיסות של בינוניות שטחיות רדיפה אחר אורחות הגויים וכו'

... אותם תפיסות ברבות השנים עברו בתורשה למחנה המזרחי דאז מה שמכונה היום גוש ה"בני עקיבא" וכדומה... ממנו נולדה התופעה המתקרית יהודי "מסורתי" קרי שחי רדוד מנהג אבותיו בידי ונטייה כללית למטה... אם ננסה לנתח את העקמימות בחשיבה שבקרב מחנות אלו נמצא מס' מאפנים זהים.

ואם נעמיק קצת יותר נמצא כי מאפיינים אלו הם מנת חלקנו גם אנו היום בתנועה החדשה בקרב מחנינו הלא היא תנועת "משכילי הצניעות" ושאר חסידי הקאסטם למינהם...

גדול השלום

גדול השלום זוהי סיסמא מנצחת עבור כל זרם שמאחוריו עומד היצר הרע

במטרה להחטיא המונים, אין טענה מוצלחת ומתיפיפת יותר מזו תוך התרסה בצד שכנגד שהוא אינו השכיל להבין שדרכיה דרכי נועם וכו'... כאשר המוני המשכילים נהו אחר אורחות הגויים הם הסבירו דבריהם בטענת "גדול השלום", וכנ"ל המזרחי שהתרפסו אחר מנהיגי המדינה הציונית, "ישראל אף א"פ שחטא ישראל הוא" וחשיבות לדרכי נועם היו טענות שגורות בפי הנ"ל בעודם מתעלמים מחורבן התורה שנגרם כתוצאה מצעדיהם אלו, וכמו שהתריס כנגדם הגר"א וואסרמן זצ"ל "אם אתם כ"כ רוצים

שלום מדוע לא תעשו שלום עם
היצר הרע בעצמו"... ובמילים
אחרות שלום לא עושים בכל מחיר.

התוצאה השווה.

התוצאות של פעולות אלו
המנוגדות לרצון ה' היו בשתי
המקרים שוות, שלום לא הושג
רק השנאה גברה, את
המשכילים זרקו למחנות הריכוז
ביחד עם שאר המחנה החרדי
מבלי להתחשב בהתרפסות
שלהם, וגם המזרחי ספגו את
מהלומת אהבת ישראל
הגדולה בכל תוקף מידי

הקלגסים שגירשו אותם מגוש
קטיף מבלי להתחשב
בסוכריות שחילקו המתנחלים
לצוות המגרשים ושאר דרכי
הנועם בהם פעלו כל השנים
עד שהאליל התנפץ להם
בפנים.

ולענייננו.

גדול השלום זוהי כמעט
מילת המפתח המרכזית
בקרב רבני הקאסטם
למינהם שמתירים פאות

שנאסרו ע"י כל גדולי
ישראל לכלות צעירות וכ"כ
נמנעים מלהוכיח על
הפירצה הנוראית תוך שהם
זועקים מאמרי חז"ל על גודל
החשיבות של שלום בית...
התוצאה השווה.
כמו אז גם היום המסר הוא
ברור – ה' יתברך הוא מלך
שהשלום שלו ולזכות
לשלום לא שייך אם אין

הדבר נעשה בדרכה של
תורה, וכבר העיד לנו רש"י
במסכת סוטה על דברי
חז"ל זכו שכינה ביניהם
"שלא יהיו הוא נואף ולא
היא נואפת" במילים
אחרות לא שייך שלום
כאשר האשה לבושה
בפריצות, ובמשרדי
הרבנות השונים ניתן
לשמע בבירור מה תוצאות

דרכי שלום אלו רח"ל...
ישראל אף על פי
שלא חטא ישראל הוא
סימן מובהק קיים כדי
לזהות על ידו "סטיה" זו
של רדיפת שלום
מזוייפת העומדת
כמסווה לרדיפת תאוות
הוא כי בעוד שאותם
חסידי שלום ואהבה

רוחשים כבוד לרשעים
ולמקולקלים מחד
מאידך לא ימנעו אלו
מלרחוש בוז למתוקנים,
אלו שלא חטאו אלו
שעוד לא השכילו
לרדת לסוף דעתם של
יפה נפש הנ"ל, כלומר
אותו מזרחיסט אשר
להוט בכל מאודו

להצדיק את צידקת
דרכו של הרצל שר"י
שכל מגמתו היתה
שמד המוני של בית
ישראל, לא ימנע עצמו
מלשפוך קיטונות של
בוז ולעג כלפי הציבור
החרדי המתבדל
והקיצוני שעוד לא זכה
להשכיל עד כמה גדול

השלום, לאלה נאמר
אמנם ישראל אע"פ
שחטא ישראל הוא,
מיהו גם ישראל אף על
פי

שלא חטא
ישראל הוא.

ולעניינו.

רבני הקאסטם
למינהם מצדיקי

הפריצות אשר נוהים
אחר אהבת אחים
וכבוד לזולת נוהגים
לא אחת לשכוח את
יסודי הדת שלהם
בדבר אהבת אחים
בעת שיתקלו במי
שטורח ומעורר על
פירצת דורנו בחוסר

הצניעות, אותו הם
יתקפו בטענות של אי
לימוד זכות על הזולת,
על הפרת שלום בית
שהוא מעורר (בכך
שהוא מונע מנשות
ישראל להתקשט
בצאתם לעבודה בעוד
הבעל בכולל),

ואם נשאל את דעתם
על אלו שהחמירו על

עצמם במיוחד

בצניעות כגון שהולכים
ב"שאל" רח"ל או או

על זאת יגיבו בכל

תקיפות וחומרה זה

כבר ממש פריצות

שאין כמותה לטענת

אותם משכילים דידן.
היה יהודי בביתך
ואדם בצאתך
כך טען אחד מראשי
המשכילים דאז
לעדתו אכולת רגשי
הנחיתות והבושה
מהיותם משוייכים

לקהל היהודי
המיושן, לשיטתם
חוקי התורה אינם
מספיק מכובדים
וגובלים בחילול ה'
ממש, ההנהגות
המסורות לנו מדור
לדור אינם מתאימות

ל"מכובדות" הנוהגת
בקרב הגויים ולכן מן
הראוי לקדש שם
שמייים ולהצניע את
אורחות החיים
היהודיים ולהראות
לעולם עד כמה גם
היהודים יודעים

להיות "מכובדים"
ממש כמו הגויים.
ולענייננו –
אי אפשר לומר
אבל אי אפשר
שלא לומר, אך זה
ברור כי תפיסה
רפורמית זו רובצת

לה במחנינו במלא
עוז ועוצמה, כאשר
נדון עם אדם על
עניין של פאה או
מטפחת יסביר
הנ"ל כי פאה
משדרת
"מכובדות", כלומר

אותה פאת קאטסם
שעך לא מזמן
היתה מילה נרדפת
לפריצות, אותה
פאה שמעטרת
ראשיהן של מיליוני
גויות פרוצות, אותה
פאה שלפי עשרות

פוסקים גאוני עולם
מדורי דורות
נחשבת לאיסור
גמור מכמה טעמים
היא היא הסמל
ל"מכובדות", אבל
מאידך המטפחת
היהודית המסורה

לנו מדור לדור,
אותה מטפחת
שעיטרה את
ראשה של אימו
של החזו"א (ניתן
לראות בתמונה
בתחילת הספר
פאר הדור) אותה

מטפחת שעיטרה
את ראשה של
מרת שרה שנירר
(ניתן לראות
בתחילת ההספר
אם בישראל) אותה
מטפחת שעיטרה
את ראשן של

אימותינו מדורי
דורות קודם פירצת
הפאה הנוראית,
אותה מטפחת
שלכל הדעות
והשיטות מהווה
כיסוי ראש מהודר
ולכתחילה, היא

אינה מכובדת כמו
הפאה היא קצת
יותר מדאי יאכנע,
כן יאכנע כמו
אימותינו הקדושות.
ועל מה אם לא על
זה אמרו חז"ל
התאווה הקנאה

**והכבוד
מוציאים את האדם
מן העולם.
קומץ סטז'רים
מול פרופסור
מומחה
תופעה נוספת
נמצא במחנות**

אלו כאשר מחד
זעקו גדולי
ישראל את
דעתם ומאידך
קומץ רבנים
חביבים וחייכנים
הביעו דעה

מנוגדת משלהם
נמצא שלמרות אי
מאזן הכוחות
הלזה למעשה
המוני המזרחי נהו
אחרי אותם קומץ
הסטט'רים תוך

התעלמות מדברי
הגדולים...
ולכאורה נשאלת
השאלה, להם
יש את הרב
שלהם ומה כבר
הטענה כלפיהם,

לטענה זו הגיב
החזו"א בעת
שנשאל מדוע
כואב לו כ"כ
לראות נשים
מטלטלות עגלות
ילדים במקום

שהעירוב "לא
כ"כ לכתחילה"
הרי יש להם את
הרוב שלהם והוא
מתיר את הדבר,
השיב כי הם
יודעים טוב מאוד

מי הרב האמיתי,
שכן כאשר יש
להם חולה
בביתם מיד רצים
הם אליו לחזו"א
ולא לאותו רב
חדשני שהתיר

להם לטלטל.
ולענייננו.
שפתי גדולי
ישראל ברור
מיללו, הגרי"ש
אליישיב
התבטא

בשיעורו בצורה
ברורה ביותר
שכל מה
שהתירו הוא
פאות כמו לפני
מאה שנה
ואפילו

קצת
יותר יפות אבל
של ימינו שזה
נראה כמו
שיעור!, ואין שום
נ"מ, וכן הגר"ש
וואזנר כתב

בספרו שבט
הלוי "פשוט
שפאות נוכריות
של ימינו
(תשל"ג) הם
בגדר עוברת
על דת יהודית"

וכו'...

אבל לקומץ

הסטטד'רים קרי

ראשי ישיבות

למינהם

משגיחים

מדריכי חתנים
ושאר מיני
רבנים למיניהם
כלל זה לא אומר
כלום, להם יש
את הכרס

של הם וממילא
גם סברות כרס
במבחר מגוון
ועל פי דעתם
הם מתעעים את
הצאן אחרי

רעיונותיהם
והגיגיהם
של
שלמעשה הכל
מותר חוץ מ...
הפאות

הארוכות, פאות
עם שביל לבן
ועוד שאר מיני
ירקות עליהם
לא חלמו אפילו
גדולי ישראל

שאסרו פאות
שעוד רחוקות
ממראה הנ"ל
בהרבה,
וכאמור דין
התלמידים כדין

רבותיהם, וזהו
ע"פ החשבון
הפשוט שערך
החזו"א דצ"ל
כאשר יש ל"ע
חולה בבית,

כולם מעדיפים
ברכה מהגרי"ש
אליישיב או
מהרב וואזנר
מהמרי"ל
דיסקין ולא

מאיזה רב
שכונה חייכן
ככל שיהיה.
ונקודה זו
מביאה אותנו
לאיפיון נוסף

של התנועות

הנ"ל.

משיחי השקר

של אז והיום

הגר"א אלחנן

וואסמן ציין לא

אחת בכתביו
את תופעת
משיחי השקר,
הן הן אלו
אותם רבנים
שבמקום

לעמוד חוצץ
נגד פרצות
העם דאגו
יותר ל"שמים
הטוב" בקרב
הציבור,

במילים אחרות
הם לא רצו
לפגוע
בתדמית
הנעימה
והחייכנית

שלהם לא
עמדו בנסיון
והחלו לרוץ
לפני המחנה
תוך צפיה
מתמדת לאן

המחנה רוצה
להוליך אותם,
ת"ח כהנ"ל היו
מנת חלקם
של המשכילים
מנת חלקם

של המזרחי
ומנת חלקנו
אנו ועל זה
אמרו חז"ל כל
המחטיא את
הרבים אין

מספקים בידו
לעשות
תשובה שלא
יהיה הוא בגן
עדן ותלמידו
בגינהם וש"מ

**דדין הרב ודין
התלמידים
אינו מוצלח
במיוחד.
מרמים רק
את עצמם**

מי שניסה פעם להתווכח עם יהודי מהסוג של המזרחי

היותר רדודים בטח שם לב לתופעה כיצד הנ"ל מצטט

מאמרים הוגה
רעיונות
מסביר ומבאר
את אורח חייו
בטענות

מטענות

שונות מתוך

ביטחון גמור

שהנה הוא

ערוך כראוי

לעמידה מול בית דין של מעלה, כל מיני תשובות נבובות

והתחמקויות
שונות, הוא
כ"כ בטוח
בעצמו והוא
אפילו לא שם

לב שלא רק
שאת בית דין
של מעלה
הוא לא
יצליח לרמות

אלא אפילו
ילדים קטנים
אינם קונים
את הבלוף,
אחרי כל

הפלפולים
ס"ס כל אחד
הרי אומר
לעצמו נו
באמת... הרי

היהודי הזה
נראה כמו
חילוני גמור,
מכף רגל ועד
ראש, אין

אפשר להגיד שזה רצון התורה, סנדלים מכנס קצר גופיה

ורק כיפה
קטנטנה
בקדמת
הראש
(שירהיה סימן)

שהוא דתי)
וכל אורח
החיים נודף
ריח חריף של
חילוניות,

אחת הראיות
לגודל הבלוף
היא שכמעט
לא נמצא
בעל תשובה

רציני
שיצטרף אל
תופעה
החדשנית
הזו, ואפילו

שהאורח חיים
הנ"ל הוא הכי
דומה למה
שהוא הכיר
הכי קרוב

אליו הכי
מזכיר את
השאיפות
שלו מ"מ
הבלוף הוא

בולט מדאי
בשביל שגם
הוא ירמה את
עצמו, אותו
בעל תשובה

מבין טוב
מאוד שהוא
לא חזר
בתשובה כדי
להשאר

חילוני (רק עם תירוצים) בקיצור מרמים רק את עצמם.

ולעניינו.

גם חסידיו

הקאסטם

למינהם

בשיחה איתם

ישלפו אין
סוף ראיות
ופלפולים,
הם מדברים
בבטחון גמור

ופוערים

עינייים

המומות אל

כל מי שלא

השכיל להבין

את דעתם,
הם יסבירו
שהרב
אלישישיב לא
התכון,

שהרב וואזנר

הוא חסיד,

הם ישאלו

בתמירה "מי

אמר

שסאסור?"...

ושאר

תשובות

נבובות

ומתחמקות

שאת אף
אחד לא
משכנעות
וכ"ש ש שלא
יעזרו מול

בית דין
מעלה,
למעשה
אפילו ילדים
קטנים אינם

קונים את
הבלוף, אחרי
הכל עם כל
הפלפולים
והטענות,

בוגרת הבית

יעקב הזו

נראית כמו

חילוניית

לגמרי מכף

רגל ועד
ראש, אין
אפשר להגיד
שזה רצון
התורה,

אותם נעלילים

אותה חצאית

אותה גזרה

ואותם

שערות, ורק

למעלה
בקצה הפאה
(אם היא
הולכת ע"פ
ה"תקנון")

אפשר אולי
להבחין שזה
לא שער
שלה (שירהיה
סימן שהיא

נשואה) וכל

המראה זהה

לחלוטין לזה

של כל

דוגמנית גויה,

כל אחד
אומר לעצמו
מה צניעות
בכל המראה
החילוני הזה,

והראיה היא
שכמעט לא
נמצאות
בעלת
תשובה

שמצטרפות אל הבלוף החדשני הזה, כל בעלת

תשובה
מבינה את
הבלוף
ואפילו
שהמראה

הזזה הכי
דומה
לשאיפות
שהיו לך היא
שכלל ימיה

חלמה ליהיות

דוגמנית

ולראות

בדיוק ככה

מ"מ הבלוף

הוא בולט
מדאי בשביל
שגם היא
תרמה את
עצמה, אותה

בעלת
תשובה
מבינה טוב
מאוד שהיא
לא חזרה

בתשובה
וקבלה על
עצמה
צניעות רק
בכדי

להראות בדיוק כמו דוגמנית (רק עם תירוצים), בקיצור

מרמזים רק
את עצמם.
השתדלות
ע"י רפיון
ברוחניות

סטייה נוספת של חברי ההשכלה המזרחי והמסורתיים

היא
בשיבוש
מחשבתי
שהביאם
למסקנה

שהשתדלו
ת מסויימת
אפילו
שאינה כפי
רצון ה' היא

זו שתביא
לגאולה,
וכמו שסברו
המשכילים
שדווקא

התרסקות
מהלבוש
היהודי
והתדבקות
באורחות

הגויים היא
זו שתביא
את הגויים
לחבבם
יותר ולמנוע

את הפרעות, וכן חברי המזרחי שהסיקו

משום מה שדווקא הליכה לצבא תוך התערטלות

מציביון דתי

ונשירה

המונית של

ציבור

המתגייסים

היא זו

שתביא

לעם ישראל

את הישועה

בשדה

הקרב, ולמעשה עצת ה' היא תקום

וימים הוכיחו
שרק הליכה
בדרכי ה'
הם היסוד
להצלחה.

ולעניינו.

משכילי

הצניעות

אמנם

חדקים

במידת
הבטחון
של הים בכל
שאר
העניינים

אלא

שבבוגע

לצניעות

נגע

ההשכלה

אחד בהם
ל"ע וכאן
כבר הראש
עובד
אחרת,

כלומר כדי

להצליח

בחינוך

הילדים

האמא תלך

עם פאה
למרות
קריאותיהם
של גדולי
ישראל על

כך שרוב
רובם של
הפאות
בימינו אינן
צנועות לכל

הדעות ושמטפחת לכ"ע היא לכתחילה, כדי

שלילדים

יהיו שידוכים

טובים יותר

אזי גם כאן

האמא

תעשה כל
שבִּיכוֹלֶתָה
כְּדֵי לֹא
לְהֵרָאוֹת
בְּעֵלְתָּ

תשובה או
פרענקית
ותקצר את
החצאית
בשביל

להיות יותר
"מכובדת",
כדי לעזור
לה' יתברך
שלא יהיה

לו קשה
במהלך
הזיווג זיווגים
היא תשאר
עם

הקאסטם
המתנפנת
שלה
ומחליפה
את

אמונתה

בבורא

העולם

תמורת

אמונה

במקבץ
שערות
אירופאיות
משובחות.
כאמור

מזרחי של
פעם
ומזרחי של
היום הקו
השווה

השתדלות
פסולה ואלו
ואלו לא
יביאו את
הגאולה,

וכמות
הנוער
הנושר, או
יותר נכון
כמות

הנוער
שלא נשר
אר נשאר
מרוקן מכל
תוכן יהודי

אמיתי
ושורשי
מעידים על
תועלת
ההשתדלו

תה הנ"ל. באופן כללי זה בסדר

מזרחיסת או מסורת זה לא רק עניין של

השת"י כות

אלא זה

תפיסה

הלכתית

בפני עצמה זו תפיסה שנוקטת

שקיום התורה זה רק עניין כללי לא

כולל

דקדוק

הלכה,

"העיקר

לשמור על צורה כללית של שבת"..."

וגם בנידון דידון, רבני רפורמת הצניעות

לא צריכים

גמרא לא

ראיות לא

פלפולים

ולא

מקורות, די

להם בכך

שאשתו

של...
■ ■ ■

והבת

של...
■ ■ ■

הלכה

באופן כזה או אחר וטענות כמו "שמעתי"

פעם שזדה

בסדר

וכן... " גם

הם

מספיקות כדי להתיר דברים שנידונו

בקרב גאוני עולם כאיסורים חמורים

שעלילהם נאמר ושב מאחריו, רבני

הקאסטם

גם הם

יפסקו על

פי סיפורי

צדיקות על נשים שהלכו בפאות

בליטא בתקופה שבבה רוב הנשים

הלכו

בגילוי

ראש

גמור, גם

הם בדיוק

כמו

המזרחיסט

שרץ אל

הצבא תוך

הבאת

מקורות

מהתנ"ך

על
מלחמת
מדין וצבאו
של דוד

המלך, כאשר אינו רואה את הבדליון בו

הוא שרוי

בעוד קלובו

מתגלה

לכל בזמן

שכל כל בר דעת ברור החילוק הכ"כ גס

בין שני

סוגי

הצבאות

גם אותנו

רב המתיר

את

הקאסטם

על פי

סיפורים

מזמן

החזו"א

למרות

היותו מקדיש את מיטב זמנו ומרצו

על פיתוח החשיבה ועמידה על חילוקים

עדינים משהו דק מן הדקק בין סברות

הפוסקים השונות, לא שם לב אפילו

כי ישנו

איזה

הבדל כל

כך גם

ובולטט בין פאות שלפני מאה שנה

לקאסטם המהמם של דורנו, בין פאות

שלל אז

שהיו

מעוררות

גיחוך

לפאות

ימינו

שמעוררות

הרהור, בין

התקופה

בה רוב

הנשים

הלכו

בגילוי ראש ללבין בוגרות בית יעקב

שקל ימינו, הוא כ"כ להוט אחר ההיתר

שהוא
אפילו לא
שם לב
לחילוק

הבוטה הכלל כן ברור וגם. בד"י"ץ

בנות ציון

המונח

פסיקת

הלכה

ע"פ נשים

עדיין

מעורר

חלחלה

לכל מי שעוד נשאר לו אפילו זיק

כל ששהו שקל יראת שמתיים, נראה

שגם אצל

המזרחי

הדבר

נתפס

בכללותו
כמשוקלל,
אבל
משום מה

בשאלות

הנוגעות

לצניעות

פתאום

ככל מורה

בסמינר

יכולה

לפסוק,

הדבר נעשה בריש ג'לי לכתחילה

שב לקחיל

ה, מורה

שמעולם

לא עיינה

בשן"ע
אבע"ה
קט"ו,
בשן"ת

החת"ס ל"ו באו"ח סימן ע"ה בכתובות

ע"ב וכו' אותה מורה שמעולם

לא

פיקפלה

בדיני דת

יהודית

ובסוגיות

השונות

הנוגעות

בדבר היא

פתאום

תחליט

האם

אשה

פלוניית עברה את הקו עליו נאמר

"מחטיאי

הרבים" או

שהלבוש

שלה עדיין

בסדר.
היום זה
לא מה
שהיה

פעם

כמו אז

גם היום

יצפצפו

משכילי

הצניעות

כי מה

שהיום זה

לא מה

שהיה

פעם,

אותה

סיסמא

כ"כ

ידועה של

ההשכלה

וּכְלֵל זְרָמִי

הִיהָדוּת

הַחֲדָשִׁי

ד

למיניהם,

הפכה

נחלתנו

בכלל מה

שנוגע לצניעות, וכמו שבבני

עקבא

טוענים

השקם

והערב כי

הדור חלש וצריך להתאיים

את

התורה

אל

הצ'יבור

כך גם

היא

התפיסה

בקרב

רבני הקאסם, שהחליטו פתאום

שכל דיני הצניעות משנתנים לפי הדור

המקום

ומצב

הרות

הכללי

וכל

השון"טט בין

הפוסקים

באברה"ע

קט"ו ס"ד

העוסקת

במושגי

הצניעות

הכל לבר

לא

הלוונטי

לימינו

רח"ל.

וכמו בבני

עקיבא

שלא

טרחו

לברר

האם אכן

התלמיד

ם של הים

כל כן

מוגבלים,

והאם

באמת

אינם

בנויים

ללימוד

בישיבה,

אלא

פשוט

החליטו

עבורם כי

הם נכים

מבחינה

רוחנית,

ומן הראוי

שיקלל מדו

במסגרת

המחייבת

שעת י"ם

גמרא

בשבוע

ולא יותר

חלילה כי

הם

עלולים

להתפרק

כך גם

רובני

הקאסטם

למינהם

מתירים ומורידים את הרף חדשות

לבקרים

כדי

שחלילה

וחסאף

אחד לא

ישבר

לרסיסים

באם

אשתו

תהיה

קצת יותר

צנועה

רח"ל.

וכן על

זאת

הדרך

כמו שאצל המשכילי ד

"העיקר זה הלב" ממש ככה

אצלנו

בצניעות

העיקר

זה הלב

"צניעות

פנימית"

זה מה

שחשוב,

וביגוד

וכיסוי

הראש

זרק

דברים

חיצוניים

ולא לנו

אנשי

מעלה להשקיע כוחות בדברים

אלו,

אנחנו

עובדים

על

הפנימיות.

..

מי שיעיין

ימצא

עוד רשימת דמיונות ארובה

בין דפוס החשיבה והתנהג ות של

המשכילי

ם של

פעם

ומשכילי

הצניעות של היום, הרפורמי ם של

פעם ומחדשי תנועת הצניעות

שקל היום,

המזרחי

שקל פעם

ורבני

הקאסט

ם של

היום,

אותה

גברת

בששיוני

אדרת

וגם

בשינוי החצאית המטפח תוכל

סגנון הקלבוש, וצריך כל אחד

להיות

עירבני

כאשר

הוא

שואל

ומברר

בדברים

אלו, כי

הדבר די

נפוצ

שאפילו

רבנים

שנמצאי

ם

בפיסגת

החומרות

וההידורי

ם,

מקפידים

על קלה

כבחמור

ה,

בדקדוקי

ם

מדקדוקי

ם שונים,

ברגע

אחד

הופכים למזרחים טיים גמורים

בעת
שדנים
איתם
בענייני

צניעות,
פתאום
כאילו יד
עלומה

החליפה

בין

ההמבורג

לכיפה

סרוגה

קטנה

בקדמת

המצח,

ופתאום כאיילו התחלף לן

הפראק

בגופיה

קייצית,

והמתח

הוחלף

בראש

של אדם

"מסורת"

מן השורה, וממילא "הכלל"

בסדר
בסרה"כ...
לא צריך
להגזים..

. אשתו

של

והבת

של הלכו

ככה...

ושמעתי

שמספרי

ש...

ולא צריך

להיות

קיצוני...

ומי אמר

שש אסור...

והעיקר

זה

הלב...

ותשאל

את

אשתי

מה היא

אומרת...

וגדול

השקלום...

וצריך

שהילדים

יתקבלו

לחיי ידור...

וחשוב

להיות

מכובד...

”

משכילים

של פעם

משכילים

ש של היום

מזרחי

ש של פעם

מזרחי

שקל היום.

ה' יצילנו.